

ЖОВТНЕВА РЕВОЛЮЦІЯ І СІЛЬСЬКА БІДНОТА.

ЯК ПРАЦЮЮЧИЙ ЛЮД ПРОГНАВ ЦАРЯ ТА ЯК БУРЖУАЗІЯ СІЛА НА ЙОГО МІСЦЕ.

Нігде у світі не стогнав працюючий люд, не стогнали робітники і селяни в такому ярмі, як у Росії та на Україні. Цар і поміщики, крामарі та фабриканти примушували робітників і селян працювати на них від ранку до пізньої ночі і висмоктували всі соки із змученого працюючого люду, щоб відтак могли гуляти по розпущених місцях столиць всієї Європи.

Цар, поміщики й фабриканти не вдоволялися тим, вони намагалися здобути ще нові землі, нові ринки, щоб у тих нових землях нові міліони поневоленого працюючого люду висмоктували, нові прибутки та зиски здобувати.

І вони послали робітників і селян на криваві війни, де сотнями тисяч і мільонами гинув працюючий люд.

Так було і в 1914 році. Три роки лила ся безперервно широкими ріками кров російських та українських робітників і селян. Три роки працюючий люд виставляв своїми головами шлях для царя, поміщиків і фабрикантів до нових прибутків і зисків, до нових розкошів, до нової розпусти.

Царсько-капіталістична війна не лише пожирала мільони людських жертв, вона теж руйнувала господарсько-промислове життя країни.

Робітники і селяни воювали на фронті, а в тилу фабрики й заводи переставали виробляти корисні і потрібні для населення матеріали, а навпаки виробляли день і ніч засоби руйни, всяке військове знаряддя, як армати, набої, гази то що.

Робітники і селяни воювали, а їх родини в запілю голодували. Перш всього голодували робітники по великих містах, як Петроград і Москва.

І петроградські робітники і робітники буди першими, які в революційним червоним прапором вийшли на вулиці Петрограду та розпочали героїську боротьбу із царсько-поміщицьким ладом.

За петроградськими робітниками пішли військові маси, салдати — оті самі робітники і селяни, лише переодягнені у військовий одяг (мундур).

За салдатами рушили величезні селянські резерви й такого дружного натиску не витримав царсько-поміщицький лад і зіпідняв від усього распущиниш повалив ся на вік-визі.

Велике свято було на землях бувшої російської імперії. Сотні мільонів працюючого люду протирали очі і не вірили, що скінчила ся неволя, що немає царсько-поміщицької нагайки.

Царський престол повалив ся, але працюючі маси не довго раділи.

Тоді як робітники і селяни святкували свою перемогу над царським урядом, тоді буржуазія та різні буржуазні підпихачі, як есери та меншевики, стали готувати нове ярмо, склали буржуазний тимчасовий уряд, який відтак називаво уряд Керенського.

Отсей уряд Керенського почав годувати працюючі маси, робітників і селян ріжкими гарними словами обіцянками і про землю і про Установчі Збори то що.

Гарними словами вколював хвалююче революційне море, а сам починав затягувати зашморг на шию працюючого люду.

Тимчасовий уряд, уряд Керенського, дурив селян обіцянками про землю, а другою рукою арештував земельні комітети, які хотіли сі обіцянки проводити в життя.

Керенський говорив про свободи, а всі тюрми були повні революційних робітників і селян.

Сього ще мало. Буржуазний тимчасовий уряд забавав, щоб робітники і селяни далі проливали свою кров на фронті, щоб далі встелювали своїми трупами шлях до розпусти і прибутків для поміщиків і фабрикантів.

І робітники і селяни стали готувати ся до боротьби, щоб раз на завжди скинути з себе всяке ярмо і самим взяти в свої мозолісті руки керманове своїм життям, своєю господарством, своїм бутем.

Робітники і селяни почали кувати зброю для нової революції, котра відбуду ся в жовтні 1917 року. Сю революцію зробила разом із селянами і робітниками партія комуністів більшовиків.

ПАРТІЯ КОМУНІСТІВ БОЛЬШЕВИКІВ — ВОГНЯНИЙ СТОПІЛ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Історична легенда оповідає про вогняний стовп, який колись перед тисячоліттями нечаче то світив ізраїльському народові та випроводив його з єгипетської неволі фараонів та запровадив в обідню землю. Розуміть ся, такого вогняного стовпа в дійсності не було й недаром ми се оповідане називаємо легендою.

Оттаким вогняним стовпом, який випроводив пролетаріят і біднішіє селянство із сто раз гіршої чим фараонів — поміщицько-буржуазної неволі, була та е для працюючих мас бувшої російської імперії партія комуністів більшовиків.

Коли робітники і селяни в перших днях революційного опьянін побачили, що перемога над царем не дала їм той свободи, до якої вони прагнули, і почали розчаровувати ся, перед ними як вогняний стовп, являється єдина вірна спільниця працюючих мас — партія комуністів більшовиків.

Комуністи-більшовики ще далеко перед революцією 1905 року були тою єдиною партією, яка вийшла із глибин працюючого люду та яка весь час стояла на чатах його інтересів.

Найбільше всьмао виявило ся се на початку світовіої імперіалістичної війни 1914 року тоді, як більшість соціалістичних вождів зрадили за миску сочевиці робітничим масам і почали допомагати буржуазії гнати працюючих на світову різню.

Оттоді комуністи-більшовики на чолі із тов. Леніном першими виступили проти сеї капіталістичної різни, почали висноувати працюючим масам усіх воюючих країн, що вони повинні не вбивати одні других, а навпаки повинні об'єднати ся для спільної боротьби за своє визволене із поміщицько-капіталістичного ярма.

Комуністи-більшовики єдиними виступили в Державній Думі проти сеї війни і більшовицькі депутати, як теперішній голова президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Рад Робітничих, Селянських і Червоноармійських Депутатів тов. Петровський та інші мусіли покутувати свою вірність робітництву і селянству засланем на Сибір.

Коли вибухла жовтнева революція 1917 року і працюючий люд скинув царський уряд та на його місце почала примочувати ся буржуазія з тимчасовим урядом Керенського на чолі, комуністи-більшовики не злякали ся переслідувань гончих собак капіталу, не злякали ся тюрем і розстрілів, а пішли між робітничі, салдатські і селянські маси і почали їх навчати, як треба бороти ся, щоб раз на завжди визволити ся із поміщицько-капіталістичного ярма.

Комуністи-більшовики почали навчати, що робітник тільки тоді володітиме фабрикою, тільки тоді працюватиме та на фабриканта і заводчика, як відбере фабрики і заводи від до-

теперішних власників та пічне кермувати ними сам через вибрані ним самим Ради Робітничих Депутатів.

Комуністи-більшовики навчали, що селянин тільки тоді перестане працювати на поміщика-дідича, тільки тоді одержить землю, як прожене пана-поміщика із його палаців, забере землю та стане сам кермувати і господарювати нею при помочи вибраних ним Рад Селянських Депутатів.

Комуністи-більшовики навчали працюючий люд, що він не повинен більше проливати свою кров для задоволення інтересів капіталістів, поміщиків і фабрикантів.

А навпаки комуністи-більшовики навчали робітництво і селянство селянство, що воно мусить проголосити громадянську війну всім визискующим класам, поміщикам, фабрикантам, словом своїй більшій і меншій буржуазії.

Комуністи-більшовики навчали, що лише громадянською впертою завзятою війною зможе працюючий люд забезпечити за собою здобутки революції, зможе робітничі бути собі господарем на фабриці, а селянин на землі.

Комуністи-більшовики навчали, що лише громадянською війною зможе працюючі маси розторочити опір міської і сільської буржуазії, зможе знищити фабриканта, заводчика, банкіра, крामаря та буржуазну інтелігенцію в місті, а поміщика і куркуля на селі.

Комуністи-більшовики не лише навчали, як зруйнувати старий буржуазний лад визиску, вони теж навчали робітників і селян, як найкраще господарювати на фабриці і землі, а саме що лише спільною колективною працею (комунами) зможе працюючий люд не лише наладити зруйноване імперіалістичною війною господарство, але і добути ся сим новим — комуністичним способом господарювання нечувано кращих вислідів, чим дотеперішим господарюванем одиначем.

РОСІЙСЬКІ РОБІТНИКИ І НЕЗАМОЖНЕ СЕЛЯНСТВО ПІШЛИ ЗА ВОГНЯНИМ СТОПМОМ — ЗА ПАРТІЄЮ КОМУНІСТІВ-БОЛЬШЕВИКІВ.

Російське робітництво, незможне селянство і салдати своїм робочим здоровим розумом і серцею зрозуміли, що правду навчають комуністи-більшовики, що лише шляхом, який вони вказують, можна позбути ся кривавої капіталістичної війни, розторочити свою буржуазію, визволити ся із кайдан поміщицько-капіталістичної неволі та почати будувати своє трудове життя на нових підвалинах.

І 25. жовтня 1917 року по старому стилю, а 7. листопада по новому, авангард російського пролетаріату — петроградські робітники, робітничі і салдати на чолі із комуністичною партією прогнали буржуазний тимчасовий уряд, прогнали Керенських, Червоних, Церетелі та інших гончих собак світового капіталу і передали владу в руки вибраних робітниками, селянами і салдатами Рад Робітничих, Селянських і Салдатських Депутатів.

І так в жовтні 1917 року робітництво і незможне селянство Росії завдали перший важкий удар буржуазії та сотворили Радянську владу.

Радянська влада, себто виборні від робітників і селян депутати, кермує з того часу всім життям працюючого люду.

Зараз на перших порах Радянська влада відбрала землю від поміщиків і передала її незможному селянству, селянській бідноті.

Радянська влада відбрала від фабрикантів-капіталістів фабрики, заводи, копальні, банки, залізниці і передала їх у власність Радянської Республіки, себто спілки робітників і незможного селянства на чолі із Радами.

Радянська влада не лише визволила робітників із фабрикантського ярма, а незможного селянина із поміщицько-куркуляцького, Радянська влада визволила також працюючі маси з поміщицького ярма через відокремлене церкви від держави та школи від церкви.

Та першим ділом Радянської влади було закінчене імперіалістичної війни, закінчене проливання крові працюючих мас.

Жовтнева революція у Росії перший раз в історії людства зруйнувала визиску і віддала всю владу, всю керму своїм життям — вчерашним рабам праці, робітникам і селянській бідноті.

Жовтнева революція являється закінченням історичної ери людства, де одна людина визискувала, жила коштом другої.

Жовтнева революція являється тим маяком, на який звернені очі усіх визискуваних і поневоленних усього світа, що сльми російських робітників і незможних селян стають до останнього рішучого бою із буржуазно-капіталістичним ладом, із поміщиками і капіталістами всього світа.

ЖОВТНЕВА РЕВОЛЮЦІЯ НА УКРАЇНІ.

Жовтнева революція відбуду ся до кінця лише в Росії. Сядало ся тому, що там в Росії, перш усього у великих промислових осередках, як Петроград і Москва існував уже в 1917 році свідомий своїх класових інтересів і завдань — zorganizований навколо комуністичної партії — промисловий пролетаріат.

Сей пролетаріат у довгій революційній боротьбі вигартував ся в кришевого керманіча всього працюючого люду, він зумів в дуже скорому часі висунити більше відстагим колам російської селянської бідноти, спільність інтересів і завдань міського пролетаріату і селянської бідноти.

Він не лише зумів висунити, але зумів допомогти селянській бідноті zorganizувати ся мішними лавами навколо комитетів бідноти (комбідів).

Отсі російські комбідни провели жовтневу революцію в російському селі, розторочили сільську буржуазію, своїх куркулів.

Не те на Україні, з одного боку завдяки відомій царській економічній політиці промисла на Україні був слабо розвинений, мало було на Україні фабрик і заводів, а через те малочисельним був промисловий пролетаріат на Україні.

Завдяки тій малочисельності промисловий пролетаріат не мав такого впливу на неосвічені відсталі селянські маси, щоб міг вирвати їх з під впливу дрібнобуржуазних партій.

І з сеї слабости користали вороги працюючого люду, вороги робітництва і незможного селянства.

Користали всі ті, які хотіли, щоб працюючі маси даліє тягнули поміщицько-буржуазне ярмо.

Користала Центральна Рада, яка запродала Україну німецьким капіталістам і генералам за миску "самостійної" сочевиці — "самостійності", щоб можна було "самостійно" без перешкоди з боку займати ріжні тепленькі посади і жити наживати ся коштом працюючих мас.

Користали ріжні Петлюри, Тютюнники та інші куркулячі отамани та отаманчики, які за гроші європейської та американської буржуазії — перешкаждали робітництву і незможному селянству проводити жовтневу революцію, запроваджувати Радянську владу на Україні.

Хотий пізніше, чим в Росії, українському міському робітництву почало владати ся висунити правдивий шлях боротьби для незможного селянства, для селянської бідноти.

Тай саме незможне селянство, селянська біднота на важкому досвіді гетьманських контрибуцій, гетьманських карних

відділів, нагайок денікської офіцири навчили ся доволі але твердо, що їх усі обманюють, що їх єдиним спільником є може бути лише міське робітництво, на чолі якого стоїть комуністична партія.

Незможне селянство бачило, як Центральна Рада сойдомськими словами його обманувала, а опісля запровадила під німецький генеральський чоїт.

Незможне селянство бачило, як за Німцями і Скоропадським повертали поміщики і дучо нагаями пороли за "свободу".

Незможне селянство бачило, як куркулячі повстання підготовили похід на Україну денікських банд та як з їхнім приходом знова засинали нагаї.

Незможне селянство, селянська біднота бачили, як батько Петлюра сойдомськи виспівував та як за ним налізли на Україну польські пани та стали в ній по своїому, по шляхоцькому гуляти.

І НЕЗАМОЖНЕ СЕЛЯНСТВО БЕРЕТЬ СЯ ПРОВОДИТИ ЖОВТНЕВУ РЕВОЛЮЦІЮ НА УКРАЇНІ.

Треба було трох важких років громадянської війни на Україні, треба було важкого, кривавого досвіду, щоб незможне селянство, селянська біднота переконали ся, що лише істнує єдиний шлях, який можна знищити раз на завжди міське сільську буржуазію.

І що сим шляхом є жовтнева революція в українському селі.

Незможне селянство, селянська біднота бачили, що до того часу не буде можливим приступити до спокійної праці на землі, відібраній від поміщиків, поки куркуляча буржуазія на селі не буде розтороченою.

Бо-ж се куркуль, який загарбав найбільше поміщицької землі і поміщицького інвентару.

Се куркуль, який робив повстання проти Радянської влади в минулому році і тим підготував ґрунт для денікських подій.

Се куркуль, який допомагав своїми повстаннями Петлюрі випустити польську шляхту на українській землі.

Се куркуль був причиною, що спина незможного селянина не перестала ще боліти від денікських і польських нагаїв.

Се куркуль, який вчинює руйну в запілю і не дозволяє працюючим масам, робітництву і селянській бідноті виготівити рани в господарстві Радянської Республіки.

Се куркулячі повстання винуваті, що залізниці не ходять правильно, що не підвозять сирівцю і палива на фабрики і заводи, і що через те незможне селянство не має мануфактури та інших промислових продуктів.

Се куркуль, який не хоче дати хліба робітництву, яке голодає і не може як слід працювати на фабриках і заводах.

Се все незможне селянство, селянська біднота зрозуміли і звали ся проводити жовтневу революцію в українському селі.

Жовтнева революція на селі — се значить, що незможне селянство мусить розторочити куркулячу буржуазію на селі, як міський пролетаріат розторочив міську буржуазію в місті.

Жовтнева революція на селі — се значить, що незможний селянин відбере зброю від куркуля і передасть її славному Червоній Армії, яка потребує зброї, щоб розбити кожного ворога революції, який напав би на Радянську Республіку.

Жовтнева революція на селі — се значить, що незможне селянство звичить куркулячі банди і тим дасть змогу Радянській владі запровадити лад і спокій на Україні.

Жовтнева революція на селі — се значить, що незможне селянство, селянська біднота бере тепер діяльну участь в спільному дружному разом із міським робітництвом будованню Української Соціалістичної Радянської Республіки.

Жовтнева революція на селі — се значить, що незможне селянство, селянська біднота розпочинає на землях, відібраних від поміщиків і куркулів нове господарюване на нових комуністичних підвалинах.

В четверту річницю жовтневої революції в Росії лунає клич:

Хай живе жовтнева революція в українському селі!
Хай живе незможне селянство, селянська біднота!
Хай живе дружнє, єднане незможного селянства і міського робітництва!
Смерть куркудеві!

Чугайстир.

ЯК СВАТКУЮТЬ СЕГО РОКУ РІЧНИЦЮ РЕВОЛЮЦІЇ В РОСІЇ

Московські "Известия" з 6. жовтня містять інструкцію Все російської Центральної Жовтневої Комісії до всіх виконкомів, парткомів, заводів і організацій, в котрих говорити ся, щоб святковане четвертої річниці Жовтневої Революції звести до мінімуму, зробити центром агітації в той день новий курс економічної політики.

В виду того Всеросійська Жовтнева Комісія предкладає слідууючий порядок святкованя дня Жовтневої Революції.

1. Вечером перед святом (6. листопада) zorganizувати в клубах, робітничих театрах і т. п. вечери споминів, закликаючи на сі вечір широкі безпартійні робітничі маси в час заперестаня праці на підприємствах.

2. В самий день свята:

а) демонстрації не устроювати,

б) zorganizувати мітинги на тему: "Завойованя Жовтневої Революції і нова економічна політика",

в) устроїти безплатні представлення, концерти і т. д.

3. Удєкорюванн допускать ся лише в мінімальній степені (наприклад, прапори, зелені і т. д.) без затрати нових матеріалів і особливих грошевих сум.

Вечірні споминів устроюють ся по слідууючій програмі:

1) Короткий огляд подій, виклавших історичну необхідність Жовтневої Революції.

2) Виступи учасників і очевидців жовтневих подій зі своїми споминами.

3) Літературні виступи з читанням поезій, уривків і оповідань, драматичних творів і т. п., відносячих ся до жовтня 1917 р.

Даліє в інструкції говорити ся, що під "Жовтнем" треба розуміти не календарний жовтень 1917 р., а хвилю переходу влади до Совітів під руководством Р. К. П.

До участі в літературній частині вечерів повинні бути притягнені безплатно робітничі кружки, пролеткульські студії і подібні самодіяльні організації, і тільки в крайнім разі професіоналі-актори.

Ніяких спеціальних винагород не устроєно святкованню не буде. Найстрогішя економія повинна бути в основі устроєня святкованя. Репертуар сик концертів, представлень і т. п. повинен бути подтвержденний місцевими Жовтневими Комісіями і повинен відповідати ідеї свята.

Для переведєня святкованя на місцях організуєт ся місцеві Жовтневі Комісії з представників парткомів, комсомів (комун. союзів молодіжи), виконкомів, профсоюзів і політпросвітів. Жовтневі Комісії відповідальні в своїй діяльності перед Центральною Жовтневою Комісією.

ДІТОЧІ ЯСЛА ПО СЕЛАХ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Розуміють користь ясел.

В Чернігівській губернії селянки за допомогою організаторів, енергично взяли ся закладати диточі ясла. В Чернігівському, Шостенському і Новгород-Сіверському повітах вже ясла закладені. Селянки розуміють, що радянська влада не може постачати ясла продуктами, несуть їх самі і годують діти.

Беріть приклад.

На Полтавщині в селі Нижньому Булатці, Лубенської волості влаштовано ясла для диточі від 1 до 7 років. Записало ся вже 30 диточі. Приводять їх о 6-й годині рано, а забирають о 8-й годині вечером. Діти там одоуюють харчі.

В Довбасі.

В Довбасі zorganizовано 20 диточих ясел.

В Сумській повіті.

В Сумській повіті на Харківщині zorganizовано 6 диточих ясел.

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістий" слідууючі книжки:

Фіція нації і національної незалежності	35
Робітничий спільник	35
В кістах розпусти (земля)	35
Як позбавити наші землі і який буде її кінець	25
Боги	25
Базар (драма)	25
Фабричні розмови про економію	25
Маркс і Енгельс про диктатуру пролетаріату	20
Земля обітована	20
Марксизм і Дарвінізм	20
Перший Бухар Комуніста	15
Розбійте кайдани	15
Про походженє людини	15
Як фермер може дістати весь плід своєї праці	15
Розмова про фізичну	15
Промова на суді Ф. Адлера	15
Двоногий	15
Основні засади комунізму	15
Революційні пісні	10
Як Гадичан втягнути в контрреволюцію	10
Що таке радянська власть і як вона будуєт ся	10
Провідники революційного руху на Україні	10
Добробит і інші оповідання	10
Страйкер (драматичний образ)	10
Третій Інтернаціонал і його історичне значенє	05
На чім бої справедливості	05
Диктатура пролетаріату	05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть	05
Національне питання	05
Церква і радянська власть	05
Конституція Радянської України	05
Між людиною та машиною	05
Великий портрет Н. Леніна	50
Серія переливних картик (16 штук, військ. вида)	40
Серія картик (11 штук, революц. провідники)	35
Мі і вони (народна драма в двох діях)	